

Blues pro ztracenou dívku

Lokomotiva

Ulicí chladnou, smutná se zdá,
bloudím tak sám a stále vzpomínám,
na lásku mou, na tu dívku ztracenou.

Noc není mladá, zpoždění mám,
a v kavárně snů, zvolna proklínám,
tu lásku mou, mojí dívku ztracenou.

R: Kéž bych přestal každý ráno,
kéž bych dokázal přestat už chtít
jí u sebe mít.
Příběh končí vše je odehráno,
krásný sen musím zapomenout snít,
když je to dávno
co chtěla se mnou být.

Otázka věčná, nedá mi spát,
vždyť, že jí mám rád, řekl jsem snad tisíckrát,
tu lásku mou, mojí dívku ztracenou.

R: Kéž bych přestal každý ráno,
kéž bych dokázal přestat už chtít
jí u sebe mít.
Příběh končí vše je odehráno,
krásný sen musím zapomenout snít,
když je to dávno
co chtěla se mnou být.

Bláhově pátrám, proč nešlo to dál,
byla mi královnou a já byl pro ni král,
pro lásku mou, pro tu dívku ztracenou.